

CASAL DE JUBILATS DE SALT

la farga

/ ANY VII • N.º 64 • FEBRER 1985

**EL TALLERET:
DE SALT
I FENT TEATRE**

Les organitzacions dedicades a la difusió de teatre infantil que tenen clarament el suport del Departament són «Cavall Fort» i «Rialles». Ambdues es destaquen, no només per la seva tasca en la programació de representacions infantils en català, sinó, sobretot en el cas de «Cavall Fort», per l'especial atenció que presta a les obres de text i de textos d'autors catalans contemporanis.

I cal destacar, en aquesta línia, que aquest any aquestes organitzacions, amb el suport del Departament, han convocat (i concedit fa uns dies) el primer concurs d'obres de teatre per a nois i noies, en els dos vessants de text i muntatge.

A nivell escolar, el Servei de Teatre ha prestat especial atenció a dos projectes. Un sorgeix a Barcelona i s'estén per unes cinquanta localitats de Catalunya; es tracta de l'anomenat «Teatre a l'Escola», que organitza al llarg de tot el curs un conjunt de representacions exclusivament dedicades als nivells d'EGB i que tenen lloc, normalment, en locals teatrals. L'altre es refereix a les comarques gironines, afecta un gran nombre d'Instituts de BUPC i de FP, i és a càrrec dels dos grups més solvents de Girona: el TEI de Sant Marçal i el Talleret de Salt.

Finalment, i atenent a la importància que en algunes zones de Catalunya té el teatre d'aficionats, el Servei de Teatre ha posat a disposició de tots els grups, en la seu dels seus respectius Serveis Territorials, gairebé la totalitat de textos teatrals en català existents (tant d'autors catalans com traduccions) perquè aquests grups tinguin a l'abast un catàleg prou extens de possibilitats de muntatges.

Després dels assajos, aquesta és la situació en què es troben els membres del Talleret. Abaltats, tanquen i esperen unes solvents cançons que no arriben. «Què ajuda al teatre? Qui els treu aquesta nyonya?»

La innocència, el «mustache», la cantidosa... Totes les coses que en Janot Carbonell no es pot estar de dir amb aquesta corona de bomber arrepentit.

Tot això és mentida, eh? En realitat, el teatre és una enganifa. En Xicu Masó heu aigua del Carme i en Guillem Terribles, heu descremada.
O no?

Al món escanyolit que la cultura feta a Girona s'hi ha mani-festat un grup de teatre, el Talleret, amb la força d'un cavall sicilià.

D'entrada cal afirmar que amb «ESTRUCOS D'ESGENARIA», hem assistit no només a la consolidació definitiva d'un grup, el Talleret sinó, a la representació del muntatge més ambiciós i agosarat que el teatre gironí ha creat des de fa molts anys.

Aquesta mena d'esforços i realitzacions, marginals des de tants punts de vista, hauran de substituir, temps a venir, les estaluetes de l'alfar eternament gris de la cultura gironina.

ANTONI PUIGVERT i ROMAGUERA (Punt*Diari)

des de platea (notes de teatre)

TALLERET, F.C.

Els ha arribat l'ora. El moment veïu com la primera prosel·lució: «Hi arribem a Mª Aurore, vinga la senyora, com l'agora breu, una apòstola abrandada, pedana i exaltada. En aquells dies, però, precisament hi ha moments que realitzen la paciència de l'esperança: «No m'ha pas però amb aquestes meves, anadora, agradable, defuig nos amb una missió adreçada i referència un sistema de fe. L'esperança es encarrrega, els actors i els joves. I així en cas de que no aleshores les dures hores, més aburridor que recordo en molts de temps».

«Molt bonic i clar», diuen, la lliga, i així acompanyant d'acord la classificació del Castejo.

Segons el punt treballat i sense voler penal de caponera, em sembla que el TALLERET DE SALT arriba, com a mínim, a jugar TUBA. Te sigudes, truca, d'una, fiant, disciplinada, bona capacitat que es relacionen a través amb un parell de muntatges i repàs, i un «misteri» que es manté. I es remarquen fins a la hora, la leia, de pensar elaborada i el sentit de les lletres, segons, modificacions, i almenys molt adequades a les seves necessitats. I l'assessor, sobre els seus objectius de programació, així ho diu: «La programació és un treball, i tant la tranquil·litat que suposa saber que s'està fent un treball responsable, com el de l'agora, així, ha anat pujant, «diversos», fins a arribar a sentir «vies a fer» amb els equips muntadors.

La Real Societat, ni més ni menys.

Per acabar de dir el que toca, jo estic en un moment «terrible» del seu treball.

El Talleret de Salt, i començar amb pocs muntatges del teatre contemporani, és, i així podem pensar la seva missió, i aquests dies ho estic encara per ell mateix. «El món d'«estranys», i la realitat, una producció lírica de la dramaturgia del grup Talleres, i una proposta apropiada que «muntar» en la necessitat d'«abrir» experiències noves. El Talleret de Salt, de moment, ha tingut una producció gairebé esperada per W. Shakespeare. És molt de dir, però, i el «cò» de Salt, «començar», «la de» un «proposat» de Pinella Duro i de la «una» forma «d'«abrir» el teatre» i «però» les «seves» «un» «treball» «de» «muntatge».

d'«estranys» i «muntatges» la missió cap a Shakespeare, però «cò» de «per» i «per». Toca la segona part (Acte III, Escena III de l'«Othello») i el re-constituir, fiant del muntatge, d'«en» «Well» «Aben», «sementes», «o» «la» «missió», «amb» la «gran» «de» «trava» «de» «gent» «de» «actuació» «que» «s'«està» «referència» «a» «la» «seua» «missió» «que» «s'«està» «discutint» «amb» «problemes» «per» «resolre» «o» «per» «abrir» «el» «muntatge».

«El» «muntatge» «muntat», «en» «la» «seua», «que» «Shakespeare» «va» «realitzar».

De qualsevol manera, tot això seria una copla de bores, intenció i el muntatge en si no s'«apropia». Ve'n aquí, però, que la col·lectivitat, el mateix «cò» «no» «solista», i la «missió» «dramàtica» «se» «basen» «en» «la» «trouca», i el «teatre» «proposat» «d'«un» «muntatge» «substancial», «divers» «al» «personat».

«Discret» «amb» «els» «seus», «independent» «del» «teatre», «amb» «els» «various» «punts» «per» «arribar» «a» «porta» «el» «públic», «en» «cas».

«Que» «és» «l'«imponer»!

UNA ALTRE LLIGA...

A la representació de Teatre de Sant Marçal, a la representació de sis pèssim de teatre català (dretes l'oposició) de tornar a «saber» «en» «cas» «de» «seu» «concepte» «saber» «construïre» «en» «Pep» «Ciprés». És un treball que cal veure, no tan sols pel contingut del treball, sinó també pel treball de l'equip que l'envolta. En dues primeres funcions anuals dedicades a en Salvador Ballester i a Ferrnand i el personal «muntador» i a en Pere Joan (Tercer i Res) i «indian» «a» «l'«abast» «per» «congru» «referència» «del» «muntatge» «en» «la» «seua» «habilitat» «ofert» «pel» «Teatre» «Experimental» «Independ» «ent».

«Noves» «i» «agradable» «estimar» «la» «raó» «última» «d'«una» «voluntat» «desconcertada» «fins» «a» «en» «aquelles» «condicions». A més de les oposicions «contra» «disciplinades» i «ajustament» del «Rosa» «Club» «sembla» «fer» «el» «muntatge» «de» «la» «cultura» «provincial». «Brevi» «tada» «el» «muntatge», «no» «solament» «i» «necessita» «presència».

Val a dir que, teatralment, la proposta no podia ésser més apassionant i, pel que fa als resultats escènics són del tot positius i se'n demostra la presència d'un grup compacte, capaç d'un treball rigoros i creatiu i amb una interpretació, en general més que correcta.

Un altre aspecte, finalment, és que «ESTRUCOS D'ESGENARIA», com tots els productes artístics amb cara i ulls, admet una suggestiva i rica possibilitat de lectures. En aquest cas retenim un aspecte lingüístic — gairebé pigmalionia — d'allò més interessant, donat per la confrontació entre el llenguatge documental, cru i quotidià utilitzat pels actors que «es representen» ells mateixos i el riquíssim nivell de llengua literària de les traduccions shakespeareanes de Josep M. de Sagarra. Només queda dir que la coherència entre repartiment i el joc d'actors i els elements tècnics de vestuari, espai escènic, llum i so, dona idea d'un tot coherent i perfectament treballat.

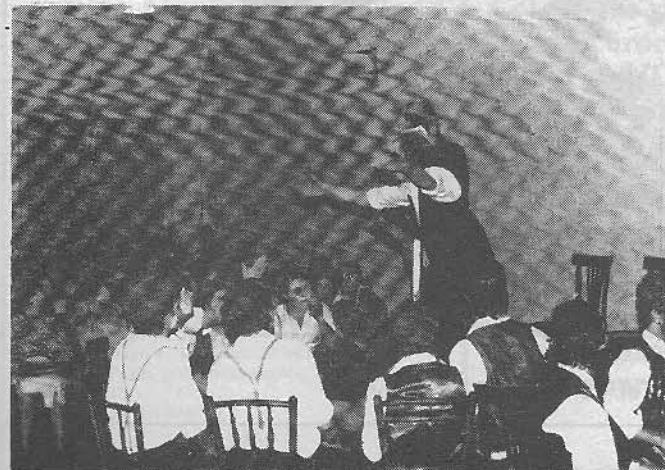
JAUME FABREGA (Punt*Diari).

I és que, al fons, són uns romàntics, aquests del Talleret. Malgrat les aparences tenen un corassonssito que pots caure de culs.

I no em negareu que les vedettes no estan gens malament, eh?

El transvestisme és una constant del teatre. Canviar de personatge, canviar d'època, canviar de sexe. Com si amb el que Deu ens ha donat no tinguéssim prou problemes!

Això és història. Hi ha comptadors d'electricitat antics (que ja no hi són, ara). Hi ha negres (que no són negres). Hi ha regidors i gent important que crida contra els obrers. Hi ha el començament del Talleret. Aquella emoció inicial.

